

Virkning i Forhold til hinanden. Jeg har troet, og det tror jeg fremdeles, at det, netop som Sagen ligger for i Øjeblikket, var baade nyttigt og nødvendigt at gøre. Det ærede Medlem syntes ikke rigtig om den Fremstilling, jeg havde givet af, hvorledes dette Ting havde arbejdet hurtigt og det andet Ting langsomt under hele Sagen om Skattereformen. Det ærede Medlem ankede over, at naar Landstinget havde arbejdet saa langsomt, maatte man huske paa, at vi kun sendte en Brøkdel af Forslagene til Landstinget, idet vi holdt Brændevinsforslaget tilbage. Ja, men naar Landstinget var fri for at arbejde paa den Sag, maatte det da kunne arbejde saa meget hurtigere paa det andet, det turde være ret indlysende. At Landstinget har grundet paa ny Principper i disse 3 Maaneder, der ere gaaede af denne Samling, er der Syn for Sagen for, det er der intet Menneske, der er i Tvivl om; men naar Landstinget har behøvet over 3 Maaneder til at udgrunde disse Principper og til at slaa dem fast i Lovforslags Form, er det virkelig meget beskedent, naar Folketinget vil have Lov til at anvende 14 Dage paa at se lidt paa disse Principper og den Form, man har givet dem. Det maa være en ivrig Fjende af Folketinget, der kan opholde sig derover.

Det ærede Medlem rettede den Anke mod mig — en Anke, der tidt er rettet mod det Parti, jeg tilhører —, at jeg saa alting fra et Partistandpunkt. Det forekommer mig, at det ærede Medlem først skulde have læst de Navne, der findes anført under Flertallets Betænkning, han vilde da have set, at der blandt disse Navne findes Mænd, som han jo dog sikkert ikke henregner til vort Parti, men som han selv sidder i Parti med den Dag i Dag, hvad enten han er Formand for det eller han ikke er det.

Sluttelig skal jeg kun glæde det ærede Medlem med en lille Oplæsning af Rigsdagstidende. Det ærede Medlems Erindring om, hvad der passerer under Forhandlingerne her i Rigsdagen, er saa mangelfuld, endog naar der kun er forløbet kort Tid imellem, at jeg ikke vil i nogen Maade lægge det ærede Medlem til Last, at han kan have glemt, hvad han har sagt for 4 Maaneder siden, men det vil sikkert interessere det ærede Medlem at træffe sine egne Ord igen; de findes i Mødet for den 23de Oktober 1900, Sp. 745, og lyde saaledes: „Som sagt, jeg ser opportunistisk paa disse Ting, jeg synes, der maa gøres noget, og derfor er jeg rede til at stemme

for det, som har mest Udsigt til at gennemføres, ja, jeg havde nær sagt, uanset, hvorledes det ser ud.“

N. Andersen: Den ærede Ordfører (Alberti) begyndte sin lille Replik med at meddele mig, at jeg havde gaaet først med det Reedtz-Thott'ske Ministerium, saa med det Hørringske og nu med det nuværende Ministerium under Armen. Deri ser jeg ikke nogen Forbrydelse, eftersom det jo maa betragtes, vel ogsaa af den ærede Ordfører, som en Kendsgerning, at vil man et Lovgivningsarbejdes Fremme, er det ret hensigtsmæssigt, at man ogsaa har Regeringen med. Men jeg vil gøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at det, jeg saa godt, jeg har formaaet, har virket for lige fra den første Dag, Skattereformen blev forelagt her, er at overbevise Tinget og Regeringen og hvem der ellers vil høre det om Nødvendigheden af at komme til en Reform paa dette Omraade. Det er det, jeg atter og atter har fremhævet her i Tinget, og som har været Grundlaget for min anførte Udtalelse. Jeg er taknemlig, fordi den ærede Ordfører har været saa elskværdig at søge den op, jeg havde ikke glemt den, jeg husker den meget vel og staar ved den den Dag i Dag. Jeg er rede til at stemme for det Skattelovforslag, som har mest Udsigt til at gaa igennem, det være saa kommet fra den ene eller den anden Side. Jeg vil gøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at han fægter mod Vejr møller, naar han atter denne Gang bebrejder mig, at jeg skulde have forlangt eller ønsket, at Landstingets Forslag skulde vedtages her ubeset eller uforandret. Det har jeg aldrig sagt et Ord om, og jeg vilde være den ærede Ordfører taknemlig for, om han vilde vise mig, hvor jeg har sagt noget saadant. Jeg har tværtimod, første Gang jeg havde Ordet, udtalt adskillige Anker mod Landstingets Forslag, og at der vistnok var adskillige andre, man ogsaa kunde finde, men det mente jeg ikke hørte hjemme ved en Førstebehandling og endnu mindre ved en Behandling som denne, der kun er ganske formel.

Ordføreren (Alberti): Det ærede Medlem har ganske Ret, naar han siger, at han ikke har forlangt eller ønsket, at vi ganske ubeset og, saaledes som Forslagene vare, skulde vedtage dem. Jeg erkender, at det ærede Medlem har gjort gældende, at der var noget, der skulde rettes, men det var noget som det ærede Medlem selv i Dag betegnede som Bagateller.